דף/עמוד	TIME
עתא	9:17
אלא	16:40 - 21:36
תני	45:20
אמר	53:45

שתא קמייתא לא קפיד וכו'. תימה (ס) מנא לן דר' ישמעאל דוקא
יליף משור המועד ולא רבנן לימה כמי מצי גמרי משור
המועד דהייט טעמא כמי דלעיל דגמר משור המועד דכיון דקפיד בג'
זמנין ולא מיחה ח"כ ודאי מכרה לו כתנה לו וי"ל דלא דמי דודאי
דר' ישמעאל דאזיל בתר אכילות שפיר
מצי למיגמר משור המועד דמה התם
הוחזק נגחן בג' פעמים אף כאן בשלש
אכילות אם לא שמכרה לו היה מקפיד
ואין זה וזה תלויים בשהוי זמן אבל
לרבנן דתלוי בשהוי זמן כמה ישהה
ויהפיד לא שייך למגמר משור המועד:

אלא מעתה מחאה שלא בפניו כו'.
אור"י דליכא לאוקמי פירכא
דאביי אלא כשהן (י) בעיר אחת דאי
בעיר אחרת היכי פריך דלא תהא
מחאה ותהא חזקה אדרבה כיון דלא
הויא מחאה לא הויא חזקה דהא אינו
צריך לבא בעיר אחרת לפני המחזיק
ולמחות כדמוכח לקמן:

הני מוגעין בעדותן הן. ואם תאמר
ואמאי הוו מוגעין בעדותן הא
איכא מיגו דה"מ אמרי פרענא לך אגר
ואע"ג דבתר דתקון רבנן שבועה
היסת לא מהימני לאסהודי בהאי מיגו
כדאיתא בריש האיש מקדש (קדושין מג:)
הכא דאמתני' קיימינן ואכתי לא
ניתקנה שבועת היסת מאי פריך,
להימניה במיגו? ויש לומר דהאי לאו
מיגו הוא שיראים לומר פרעתו לך כי
שמא יזכה האחר (כ) ויתבע מהם פעם
שנית [וע"ע תוס' שבועות מה: ד"ה
בעדים]: **אבל** מר זוטרא אי טעין
ואמר כו'. הקשה ר"י בר מרדכי לפ"ה
כי לא טעין כמי אמאי לא כשאל מהן
כי שמא איכן יודעין על הלילות שלא
נוגיא על פיהן שלא כדין, דבכל עדות
אם דורשין יפה וכאן כמי אמאי לא
נחקור אותן מספק? ולאו פירכא היא
דכיון שהעידו על הימים אפי' יאמרו אין
אנו

הגהות הב"ח

(ס) תוס' ד"ה שתא וכו' תימה מ"כ מנא לן: (י) ד"ה אלא וכו' כשהן דרין בעיר אחת וכו' לבוא לעיר אחרת: (כ) ד"ה הני וכו' יזכה אחר כדין ויתבע:

תקנ"ד דף שתא
תוס' מסביר למה רק אליבא דר"ישמעאל אומרים דלומדים מאור המועד ולא אליבא דרבנן

מקבל
◇ ר"ישמעאל/רבנן

תקנ"ד דף הני
אולם ותאומה - למה הבוכים נחשבים נוגעים בעדות הא איכא מגו

תקנ"ד דף אמר
• אולם ותאומה - למה אין נגיעה ותקיפה על ידי הנקרה אופן לא מדינין על הלילות
• בגמ' מובא גיטם של פלוני ואחר לת בהבנת הסוגיא (מסל"ת אי"ד טורפ טגיה בגמ' ב) בטוגה מפרש"ם שאמר זמר נולדו (באן - 2 מלמלה) פר שלהו באופי נפרש

* דיק אם יש למתנין לדבר (נגד האבא קמא) אם פרט נגני בקבי דתך אלי פרט מאחר לפני

* הסוגיא מראה דאז כאן איקר הקטיב. בתוכם מובא דינה דאומרת דבטל מאחר יאתר אין מקום לאדנת מגו כה, אא אתמרתין ק"מ דדין הי מקום לדדלות אפטרות כה

מדברים בעדיון מתם ראינוהו דר אם לענים ומסתמא אם הישם דר בבית אל הלילות דר בן